

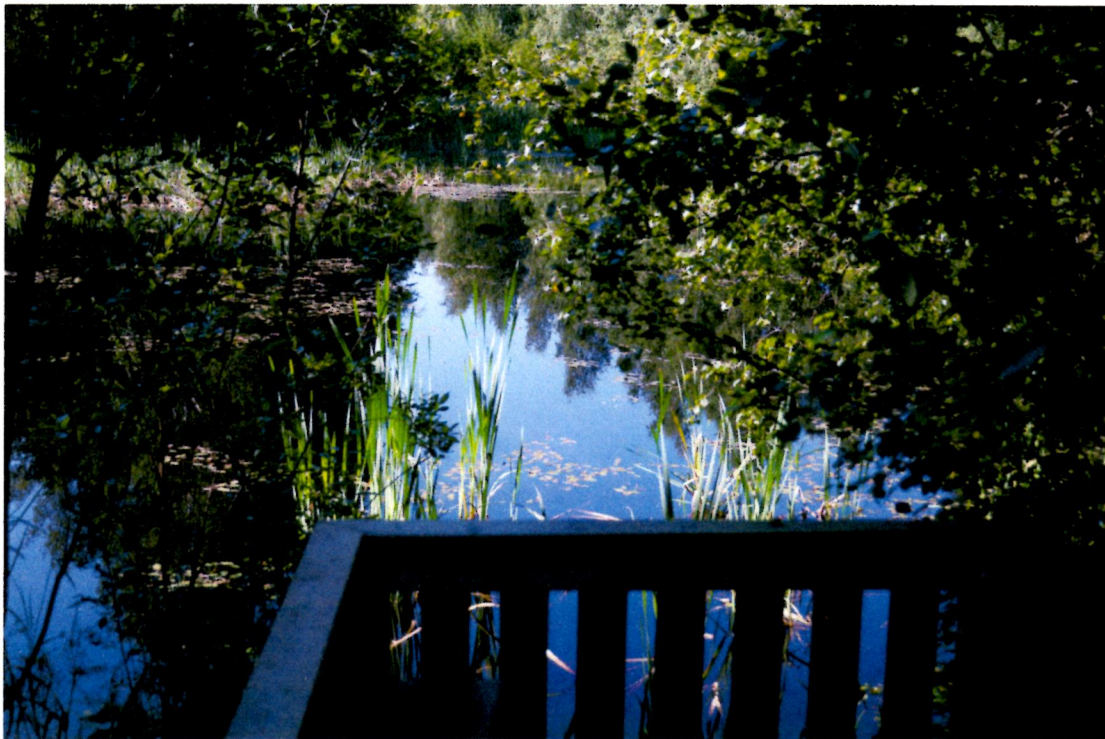
Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Elokuu 2012

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Luonto avautuu Karsillassa

Iso-Äiniön luontokeskus on valmistunut Karsillantien varrelle. Keväällä pidettiin juhlalliset avajaiset. Tilaisuuteen osallistui yli sata henkeä kylien ja ympäristön asukkaita. Keskus tarjoaa lintutornin lisäksi upean lehtoympäristön kasveineen, joenvarsineen ja lampineen. Keskuksessa on myös uimarumppi ja laavu.

* Avikaiset kuuluvat Äinään kesään

* Reija ja Jukka Niemimäen uudet vetäjät

Pääkirjoitus

Kyliemme tulevaisuutta suunniteltava

Houkuttelin naapuria kyläyhdistyksen toimiin. Hän totesi, ettei voi tulla, kun ei ole liittynyt jäseneksi eikä maksanut jäsenmaksua. Jostakin syystä naapurilleni oli jäänyt jäsenyydestä virheellinen käsitys.

Kaikki kyliemme, Iso-Äiniön, Vähimaan, Myllykselän ja Joenniemen asukkaat, täällä vakituisesti tai vapaa-aikanaan asuvat, ovat automaattisesti kyläyhdistyksen jäseniä, ilman mitään jäsenmaksuja. Paras ”jäsenmaksu” on, että jokainen asukas tuntisi viihtyvänsä täällä. Halutessaan kukin voi osallistua toimintoihin ja yhteistyöhön mahdollisuuksiensa ja voimiensa mukaan.

Kaikki toiminta kyläyhdistyksessä tapahtuu vapaaehtoisuuden pohjalla. Yhteisten asioiden hoitamisesta ei makseta mitään palkkioita. Tärkein käytännön asioiden hoitaja ja ”työrukkanen” on kylätoimikunta, johon jäsenet valitaan vuosikokouksessa.

Viime vuosina kylätoiminta yhteisössämme on ollut varsin vilkasta. Yhteisin voimin olemme saaneet aikaiseksi monia asioita asukkaidemme hyödyksi. Meillä ilmestyy hyvin toimitettu kylälehti, kiitos Etu-Seppälän Leenan ja Pentin. Muutenkin asioista tiedottamista hoidettu tehokkaasti asukkaille ja ulospäin.

Yhteydet kuntaan ja muihin viranomaisiin ja yhteisöihin ovat hyvät. Kylätoimikunta on esityksin ja keskusteluin puuttunut epäkohtiin ja parannusta vaativiin asioihin. Saimme

kylään pikavuoropysäkin, mikä toi suuren lisäyksen harvenneisiin liikenneyhteyksiin.

Hyvä yhteistyö paikallisten yrittäjien, kuten esimerkiksi Bladin Tarmon ja Niemimäen juhla- ja mansikkatilan väen kanssa on ollut yhdistyksen kannalta ratkaisevaa.

Kyläyhdistyksemme tämänhetkinen suuri saavutus on luontokeskus. Se on jotakuinkin valmis ja tuntuu saaneen lintutornin ja uimarumpin kera yleisen hyväksynnän. Tärkeimmät asiat keskuksen valmistumisessa olivat talkootyö ja taloudellinen tuki Leader-avustuksen muodossa. Myös omaa rahallista panostusta tarvittiin.

Kyläyhteisössämme on edelleen kehitettävää. On vaikutettava yhteiskunnan päättäjiin, että täällä taajamien reuna-alueella asuvien olosuhteet ja viihtyvyys otetaan riittävällä tavalla huomioon.

Asukkaiden oma toiminta ja talkootyö ovat edelleen kylätoiminnassa ratkaisevassa asemassa, toivottavasti talkootyöhön osallistutaan vielä laajemmassa mitassa kuin tähän saakka.

Tulevaisuutta varten tarvitsemme suunnittelua ja tavoitteiden asettamista. On yhdessä mietittävä, millaiset ovat kyläyhteisömme tarpeet ja sen jälkeen mahdollisuudet niiden toteuttamiseen.

Kymmenen vuotta on siitä, kun silloinen aktiivisesti toiminut kyläyhdistyksemme laati kyläsuunnitelman. Nyt tarvitaan asioiden päivittäminen ja uuden suunnitelman tekeminen.

Uusi kyläsuunnitelma on tarkoitus saada valmiiksi tänä vuonna. Sen työstämisessä tarvitaan asukkaiden ideoita, ajatuksia ja hyviä ehdotuksia. Tulkaa mukaan, tehdään yhdessä hyvä kyläsuunnitelma.

Raimo Salmela

Raimo kertoi luontokeskuksen vaiheista.

Luontokeskus avattiin juhlallisesti

Iso-Äiniön luontokeskus avattiin yli sadan hengen voimin helatorstaina, 17.5. Sää suosi, puheet lämmittivät ja mehu sekä pulla maistui. Kyläyhdistyksen monivuotinen hanke oli esittelykunnossa, ja avajaisissa juhlakansalle vihdoinkin kirkastui, mistä luontokeskuksessa lintutorneineen todella on kysymys.

Kylätoimikunnan ja muun talkooporukan monivuotisen työn tulokset saivat varauksetonta tunnustusta, ja yhtä mieltä oltiin siitä, että nyt on Päijänne-Leader oli antanut tukensa juuri oikeaan hankkeeseen!

Kyläyhdistyksen puheenjohtaja Raimo Salmela kertoi avauksessaan luontokeskushankkeen taustoista ja toteutuksesta.

Viime vuosikymmenen puolivälissä kylätoimikunnassa virinnyt idea lähti konkreettisesti etenemään, kun maanomistaja Kari Lohtarin kanssa tehtiin vuonna 2010 kahdenkymmenen vuoden maankäyttösopimus ja kun rahoitusneuvottelut Päijänne-Leaderin kanssa saatiin valmiiksi. Ely-keskus hyväksyi sille esitetyn hankesuunnitelman 23.800 euron kustannusarvion ja myönsi

luontokeskushankkeelle Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelmaan sisältyvän 75 prosentin rahoitustuen. Neljännes kustannuksista rahoitetaan omalla rahoituksella ja talkootyöllä.

Lopullinen suunnittelutyö tehtiin omatoimisesti, ja siitä vastasivat hankkeesta päävastuun kantaneet Raimo Salmela ja kyläyhdistyksen varapuheenjohtaja Juha Kampilla.

Raimo totesi, että luontokeskus on ollut kyläyhdistykselle vaativa työkohte, johon on tarvittu paljon suunnittelua, työtä ja tarmokkuutta. Talkootyön määrä on ollut yhteensä noin 600 tuntia. Taloudellisesti hankkeen toteuttamisessa keskeistä on 75 prosentin Leader-rahoitus. Oma osuus on 1950 euroa ja talkootyön laskennallinen osuus 4000 euroa, joka ylittyy reilusti. Iso-Äiniön yhteis maiden osakaskunta myönsi kyläyhdistykselle hankkeeseen 3000 euron korottoman lainan maksuvalmiuden ylläpitämiseksi. Raimo Salmela kiitti eri tahoja hyvin onnistuneesta yhteistyöstä ja osoitti kiitoksensa erityisesti ELY-keskukselle, Päijänne-

Selkeät opasteet ohjaavat oikeaan paikkaan.

Leaderille, Asikkalan kunnalle, Tarmo Bladin Äinään höylä & sahatuote-yritykselle, Risto Nurmisen Renpaja Oy:lle, Niemimäen juhla- ja mansikkatilan omistajille ja Iso-Äiniön osakaskunnalle sekä talkoolaisille ja muille auttajille.

Ylistystä puheessa ja tervehdyksissä

Juhlapuhujana ollut arvostettu luontoasiantuntija, limnologi Juha Keto korosti luonnon säilyttämisen tärkeyttä sekä kansainvälisin kauhukuvin että Eino Leinon Hymyilevä Apollo –runon avulla. Asikkalassa kouluaikana asunut ja nyt eläkeiässä taas takaisin palannut Juha Keto painotti luonnonsuojelun olevan isänmaallinen teko ja

kiitti Äinään seudun asukkaita arvokkaasta saavutuksesta. Hän uskoi, että luontokeskus lisää merkittävästi kylän vetovoimaa myös houkuttelevana vierailukohteena.

Asikkalan kunnan edustajana paikalla oli vasta työnsä aloittanut kehittämisspällikkö Isa Maunula, joka puheessaan niin ikään kiitteli kyläyhdistystä onnistuneesta luontokeskushankkeesta ja totesi, että kylissä tehty vapaaehtoinen työ on koko kunnan kehittämisen suola.

Ylistystä luontokeskuksen aikaansaamisesta tuli myös Lahden lintuharrastajien edustajilta sekä Asikkalan luonnonystävilta, joiden kanssa tehty tiivis yhteistyö tuotti alueelle kauniit opastaulut.

Laavulla seurusteltiin ja syötiin makkaraa.

Lintutorni kiinnosti ja makkara maistui

Markku Kiljusen laulattaman yhteislaulun jälkeen juontajana toiminut Pentti Etu-Seppälä kehotti juhlakansaa tutustumaan luontokeskukseen, ja siitä tulikin pieni kansanvaellus. Erityistä huomiota saivat suuri ylpeytemme, Asikkalan ensimmäinen lintutorni sekä uimarumppi, jonka uimakelpoisuutta ehti jo Evgenii Golovatiy kylmässä vedessä kokeilla.

Rumpin tuntumassa oleva komea laavu ja grilli saivat tulikasteensa, kun Markku Riukan grillaamat makkarat menivät kuin kuumille kiville. Väkeä riitti, ja tunnelma oli korkealla.

Kesän aikana luontokeskuksessa on vierailut suuri joukko ihmisiä, ja Asikkalan luonnonystävät ovat käyneet kartoittamassa alueen kasveja, joita listalle kertyi noin 100 erilaista. Keväällä

Limnologi Juha Keto piti juhlapuheen.

rekisteröityjen kasvien syyskuntoa tutkittiin uudelleen 24.8.

Kylätoimikunnan talkoomiehet ovat Raimo Salmelan johdolla uurastaneet vielä luontokeskuksen viimeistelyssä, rakentamalla muun muassa uimakopin laavun kylkeen. Virallisesti luontokeskuksen rakennushanke päättyy vuoden lopussa.

Luontokeskus on kuitenkin koko ajan käytettävissä, ja syksy siellä on varmasti hienoa aikaa. Kannattaa ottaa eväät reppuun, ja lähteä vaikka sunnuntairetkelle. Luontopolku on puolen kilometrin mittainen, ja auton joutuu jättämään Karsillantien reunaan. Pyörätuoli- ja rollaattorikulkijoille reitti on hankala, mutta kylätoimikunnassa on keskusteltu mahdollisuudesta toteuttaa esimerkiksi ensi keväänä päivä, jolloin näillekin kiinnostuneille järjestetään mahdollisuus tutustua Iso-Äiniön luontokeskukseen.

Teksti ja kuvat
Leena Etu-Seppälä

Olli Kommeri katselee maisemia tornissa.

Kolumni

Millaiset eväät kylille on osoitettu?

Äinään seudun kyläsuunnitelmaa ollaan juuri nyt päivittämässä. Millaisissa kunnan luomissa puitteissa kyliemme pitäisi kehittyä? Kerrataanpa hieman niitä tavoitteita, joita Asikkalan kunta on laatinut kyliemme tulevaisuuden varalle.

Kunnan strategia vuosille 2012-2016 ei suuremmin käsittele kylien asemaa toimintaympäristössään. Ohjelmateksti lupaa, että lähiliikuntapaikkojen käytettävyyttä ja laatua parannetaan kuntalaisten aktiivisen liikkumisen tukemiseksi. Tämä on hyvä tavoite. Kyliemme alueella kuitenkin on vain ns. koulun kenttä kaukaloineen lähiliikuntapaikkana, mutta senkin kehittäminen edes välttävälle tasolle on ollut vaikeaa viime vuosina. Toivottavasti tulevaisuudessa kunta toimii strategiansa mukaisesti. Ainoa lähiliikuntapaikka, josta huolehditaan ei saisi olla vain Vääksyssä.

Toinen strategia-asia, joka voisi jotenkin liittyä kylien kehittämiseen, koskee luonnonsuojelua. Tekstissä luvataan, että kuntalaisille taataan hyvä ja turvallinen elinympäristö ehkäisemällä ympäristöhaittoja sekä suojellaan luonnon monimuotoisuutta. Tämäkin on erinomainen tavoite. Meillä on ollut viime vuosina kuitenkin huonoja kokemuksia ympäristöhaittojen ehkäisemisestä. Viranomaisten toiminnassa on ollut toivomisen varaa esimerkiksi Ikosojantien varren rakennusjäteasiassa. Ehkä uudet viranhaltijat ottavat ympäristöongelmat tosissaan.

Kolmas seikka on asuminen. Kunta lupaa tavoitella asukkailleen monipuolisia, laadukkaita ja riittäviä asumisvaihtoehtoja erilaisissa ympäristöissä. Kunnalla on täälläkin muutamia omakotitalotontteja, mutta kauppa ei jostain

syystä käy. Olisikohan tonttien markkinoinnissa korjaamisen varaa?

Kunnan strategiasta ei siis kovin paljon apuja löydy kylien kehittämiseen. Lupaako kunnan elinkeinojen kehittämisstrategia 2002-2012 sitten jotain lisää? Siinä tavoitteeksi on asetettu kunnan kyläohjelma, jota on jo 10 vuotta toteutettu. Strategiassa luvataan turvata kylien asuntotuotanto, tietoliikennepalvelut ja liikenneyhteydet. Kehitystyö on ohjautunut kuitenkin pääasiassa Vesivehmaan ja Urajärven kyliin ja osin Kurhilaan asuntotuotannon osalta. Tietoliikennepalvelujen parantaminen on vasta käynnistymässä ja sekin voimakkaammin muutamien kylien omatoimisuuden ansiosta. Liikenneyhteydet syrjäkyliltä Vääksyyn on järjestetty kerran viikossa. Iso-Äiniöltä yhteydet on kyläyhdistyksen ansiosta saatu hyviksi.

Otetaanpa tarkasteluun vielä kehittämislautakunnan ensi vuoden toimintasuunnitelma- Kylien kehittäminenhan kuuluu nimenomaan juuri kehittämislautakunnan toimialaan. Sen ohessa lautakunta vastaa yksityistieasioista, vapaa-ajan asukastoiminnasta ja maaseutuelinkeino-hallinnosta alueellaan. Metsätaloutta kehitetään Elinvoimaa metsistä-hanketta seuraamalla. Tämän hankkeen tavoitteena on se, että alueen metsänomistajat ovat tietoisia uusista sähköisen palvelun mahdollisuuksista ja hyödyntävät niitä. Lähiruokatuotannon edistäminen jakelukanavia kartoittamalla ja tuottajia innostamalla kuuluu vielä lautakunnan toimintaohjelmaan. Kyliä kehittäessään kehittämislautakunta keskittyy kuitenkin lähinnä vain yhteydenpitoon alueen kyläyhdistysten kanssa.

Siinä puitteet, jotka Asikkalan kunta on luonut kylien kehitykselle. Kovin paljon konkreettista tukea ei ole siis luvassa. Äinään seudun asukkaiden täytyykin yhteistuumin pinnistellä eteenpäin, jos kylien elinvoimaa aiotaan vahvistaa. Toivotaan, että kunnan uudet päättäjät ymmärtäisivät, etteivät haja-asutusalueiden vakituiset tai vapaa-ajanasukkaat ole pelkkiä maksumiehiä, joiden ainoa tehtävä on tuoda kuntaan rahaa kiinteistöveroillaan ja joutua pulittamaan tuhansia euroja esimerkiksi talousvesistään, viemäreistään ja valokuiduistaan samaan aikaan, kun taajamissa nautitaan hyvistä ja edullisista palveluista. Kaikki eivät kuitenkaan halua muuttaa Vääksyyn vapaaehtoisesti.

Pentti Etu-Seppälä

Terttu ja Heino Avikainen viehättävän mökkimiljöönsä kukkien keskellä nauttimassa Äinään suvesta.

Avikaiset tuovat kesän kylään

Kunnallisneuvos Heino ”Heisku” Avikainen Terttu-vaimoineen on jo 34 vuoden ajan kuulunut oleellisesti Iso-Äiniön kesään. Ikosojan- ja Hevonpääntien risteyksessä viehättävässä kesäparatiisissaan asuva pariskunta on tuttu näky kylän

Sodassa isänsä menettänyt Heino muutti Iso-Äiniölle 8-vuotiaana Juvalta kotoisin olleen äitinsä ja karjalaisen isäpuolensa Johannes Kampin kanssa 1953. Kivennapalainen Johannes haki perheelle asuinsijaa ensin Kurhilasta ja Padasjoen Maakeskestä ennen kuin Tuukkalan naapurista löytyi viimein lopullinen koti, jossa Heisku vietti lapsuutensa neljän sisar- ja velipuolensa kanssa.

Sodan vuoksi kovia kokenut perhe otettiin kylässä hyvin vastaan, ja auliisti tarjottu naapuriapu olikin korvaamatonta elämän käynnistämiseksi pienellä

yhteisissä tapahtumissa sekä lukuisten paikallisten ystäviensä syntymäpäivillä. Kun vielä juuretkin liittyvät Kampin taloon Tuukkalanantielle, ei ihme, että kylä on Lahdessa asuvalle 75-vuotiaalle kapteeni evp:lle yhä toinen koti.

tilalla. Naapureista erityisen suuri merkitys oli Tuukkalan talon väellä, Jussilan perheellä, joka hevosineen auttoi tilan peltotöissä ja muussa tarpeellisessa.

Heinolle ystävyystyminen itseään kuusi vuotta vanhemman Soinin kanssa merkitsi samalla kiinnostumista suunnistukseen. Nuorten sarjoista alkuun lähtenyt kilpaileminen toi mukanaan uskomattomiin mittasuhteisiin ulottuvan menestyksen jatkossa. Heinon ja nyt 81-vuotiaan Jussilan Soinin lapsuudessa alkanut ystävyys säilyy koko eliniän ajan.

Pihapiirissä on kaunis grillikatos, jossa voi viettää aikaa sateenkin sattuessa.

Heino Avikainen on monipuolinen urheilijalahjakkuus ja merkittävä yhteiskunnallinen vaikuttaja, mutta täällä Äinään seudulla ja Asikkalassa hänet tunnetaan ja muistetaan parhaiten yhtenä niistä Asikkalan Raikkaan legendaarisista suunnistajista, jotka 1950- ja 60-luvuilla saavuttivat kaiken mahdollisen ja veivät Raikkaan Suomen ja maailman kartalle.

Viisitoista vuotta suunnistuksen huipulla

Heisku osallistui kilpaurallaan viidentoista vuoden ajan, 1957 -73, Raikkaan joukkueissa Jukolan viestiin. Niistä Raikas voitti kolme viestiä (Vammala -59, Halikko -67 ja Mäntsälä -68) ja oli yhtä lukuun ottamatta muissakin ykkösjoukkueellaan palkinto- ja kärkisijoilla. Jukolan viesteistä historiaan on jäänyt monta hienoa juoksua, mutta kaiken yli menee Heiskun kuuluisa ”aavejuoksu” Vammalassa, jossa hän neljännellä osuudella nosti Asikkalan Raikkaan johtoon. Jukolan viestien lisäksi Heisku juoksi Suomen Cupin voittajajoukkueessa kolme kertaa, oli MM-edustajana kaksi ja PM-edustajana kaksi kertaa sekä maaottelussa 13 kertaa. Hän osallistui hyvällä juoksulla myös vuonna -68 Ruotsin 112 kilometrin mittaiseen Tiomilaan. Asikkalan 10-miehininen joukkue tuli komeasti hopealle.

Suunnistajat olivat aktiivisia myös talvella, sillä kuuluisa Wilskmanin hiihtosuunnistusviesti houkutteli suunnistuksen huiput talvimittelöihin. Se käynnistyi Porvoossa 1954, ja kierteli ympäri Suomea viidentoista vuoden ajan, kunnes palasi Porvooseen 1969 ja lähti seuraavana vuonna uudelle kierrokselle. Asikkalan Raikas voitti viestin useita kertoja vuosien mittaan, mutta

ensimmäinen vuodelta 1958, ylivoimainen voitto oli varmasti makein, ja sitä hiihtämässä olivat Heiskun lisäksi Neuvosen Aarne, Vainion Esko ja Jussilan Soini.

Jätettyään kilpaurheilun Heino toimi Suomen suunnistusliiton päävalmentajana vuosina 1970 - 1973.

Sotilasura, yritystoimintaa ja politiikkaa

Nuorena miehenä Heino suunnitteli metsäalan ammattia ja oli jo harjoittelemassa ennen armeijaan menoa. Hämeen Ratsujääkäripataljoonassa hänelle ehdotettiin kuitenkin sotilasuran harkitsemista ja houkuteltiin ilmaisella koulutuksella sekä päivärahoilla. Näin sitten tapahtui vuonna 1958, ja varusmiesajaksi luettuna kapteeniksi ylentynyt Avikainen työskenteli Hennalassa yhteensä 27 vuotta. Sen jälkeen hän toimi vielä kymmenen vuotta työelämässä, kokoomuksen kunnallissihteerinä ja Päijät-Hämeen Yrittäjien toimitusjohtajana.

Politiikkaan Heino lähti mukaan 1972, jolloin hän oli ensi kertaa kunnallisvaaliehdokkaana ja meni myös läpi. Seuraavien vaalien jälkeen hänet valittiin jäseneksi Lahden kaupunginhallitukseen, jossa hän toimi yhteensä 16 vuotta, viimeiset neljä vuotta puheenjohtajana. Tämän lisäksi 28-vuotinen kaupunginvaltuuston jäsenyys, Päijät-Hämeen sairaanhoitopiirin hallituksen puheenjohtajuus ja myöhemmin tarkastuslautakunnan jäsenyys sekä monet muut armeijaan, urheiluun ja maakunnallisiin sekä valtakunnallisiin järjestöihin liittyneet luottamustehtävät toivat aiempien, loistavien urheilusaavutusten lisäksi mahdollisuuden vaikuttaa yhteiskunnan eri tasoilla. Näillä ansioilla hänelle myönnettiin kunnallisneuvoksen arvonimi 1996.

Toukokuussa Äinäälle, elokuun lopulla kaupunkiin

Avikaiset löysivät toisensa aikanaan Hennalassa, jossa molemmat olivat töissä. Turusta alun perin kotoisin oleva Terttu on koulutukseltaan kirurgian erikoissairaanhoitaja. Vuonna 1962 hän muutti

Mäkitupa, Avikaisten kaunis kesäasunto sijaitsee puiden siimeksessä Hevonpääntien alkupäässä.

Turusta Hennalaan, Hämeen sotilassairaala KSS2:een ja oli aluksi kolmivuorotyössä kirurgisen osaston apulaisosastonhoitajana, mutta siirtyi sitten osastonhoitajaksi poliklinikalle. Työvuosia Hennalassa kertyi yhteensä 32, ja Terttu ehti juuri päästä eläkkeelle tammikuussa 1995, ennen kuin tämä kuuluisa sotilassairaala lopetettiin kahden kuukauden kuluttua, 1.3. Heino jätti lopullisesti työt ja luottamustehtävät samoihin aikoihin, kun vaimo pääsi vihdoinkin vapaalle.

Terttu ja Heino hankkivat mökin keskeltä Iso-Äiniötä 34 vuotta sitten, ja ovat sen jälkeen viettäneet säännöllisesti kesää kylässä. Eläkkeelle jääminen mahdollisti sen, että pariskunta todella muuttaa maalle toukokuussa ja palaa kaupunkiin vasta elokuun lopulla.

”Tänäkään kesänä emme ole nukkuneet kaupungissa kuin pari yötä matkalle lähden yhteydessä. Nautimme elämästä maalla koko kesän ajan, vaikka moni käytännön asia onkin näin mökkioloissa hankalampi kuin kaupungin kodissa. Elokuussa, kun illat pimenevät ja sää viilenee, tekee mieli mukavuuksien pariin. Syyskuussa odottavat jo erilaiset harrastuksetkin, joten on ihan mukava taas lähteä”, Terttu toteaa.

Avikaiset ovat vuosien mittaan pikkuhiljaa rakentaneet alkuperäisen päärakennuksen ja vajan rinnalle muun muassa vierasmökin ja komean grillikatoksen. Kampin tilaa pitävä Heinin velipuoli, Jorma Kamppi, asuu lähituntumassa ja on ollut koko mökkivaiheen ajan tärkeä tekninen tuki ja rakennusapu. Innokas marjastaminen on veljeksille myös yhteinen harrastus, ja tänäkin

kesänä on marjaretkiltä tullut ämpäreittäin kesän herkkuja talven varalle.

Liikunta on Heiskulla verissä, ja sen huomaa muun muassa siitä, että varhaisina kesäaamuina Äinään seudulla liikkuu Riukan Sepon ohella toinenkin vauhdikas pyöräilijä. Suunnistusta ja Jukolan viestejä seurataan edelleenkin, mutta omaa suunnistuskuntoaan Heisku on viime vuosina voinut testata veteraanisuunnistuksen maailmanmestaruuskisoissa.

”Lahden suunnistajien aloitteesta ja 1983 käynnistämä traditio kokoaa veteraanisuunnistajia ympäri maailmaa kilpailemaan mielekkäässä kilpailussa, jossa sarjaa vaihdetaan viiden vuoden välein ja jokaisella on mahdollisuuksia sen vuoksi pärjätä. Tämä vuotuinen kisa on sekä kilpailullisesti että muilta järjestelyiltään hieno”, Heino sanoo.

”Parasta siinä on, että vaimot pääsevät myös mukaan. Meitä on Lahden suunnistajissa 11 perhettä, jotka vuosittain reissaamme yhdessä eri puolille maailmaa kisoihin. Olemme olleet muun muassa Unkarissa, Sveitsissä, Australiassa ja viimeksi tänä kesänä Saksassa. Seuraavat kisat järjestetään Italiassa. Vaikka Suomi on pieni maa, meiltä oli tänäkin vuonna eniten osaottajia, yhteensä 600. Vanhin kilpailijoista oli 94-vuotias. Vaimoja on jo leikillään kutsuttu ”varikkovaimoiksi”, kertovat viime viikonloppuna takaisin kaupunkiin muuttaneet Terttu ja Heino.

Teksti ja kuvat
Leena Etu-Seppälä

Kuntoile, liiku, kisaile

Kyläyhdistyksemme kuntoilukampanja on syyslokakuussa 2012. Kävele, hölkkää, juokse, pyöräile, ui tai liiku jollain muulla tavalla kuntosi ylläpitämiseksi.

Jokainen puolen tunnin kuntoliikunta tuo yhden pisteen. 100 pistettä ylittäneet palkitaan. Merkitse pisteesi vihkoon Infopisteessä, Sattulassa tai Vähimaassa.

Kylätoimikunta

Kyläpalvelupäivä

Kyläpalvelupäivä alkaa Kurhilan koululla 5. syyskuuta 2012 ja jatkuu ensi vuoden kevääseen saakka joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko. Opettajat laativat oppilaiden kanssa ohjelman. Odotettu päivän kohokohta, oppilaiden esitys alkaa kello 11.45. Sitä ennen kello 11 lähtien on mahdollisuus ruokailuun 5 euron hintaan. Muista ruokailuun ilmoittautuminen edellisenä maanantaina koulun keittiöön Eila Paanaselle puh. 044 7780035.

Jumpaamme, seurustelemme ja nautimme Kurhilan-Hillilän kylätoimikunnan kahvitarjoilusta. Pohdimme ja kuulostelemme, mitä ohjelmaa on seuraavalla kerralla.

Keskiviikkjumppa

Kevyt kuntojumppa Kurhilan koululla alkaa 5.9. ja jatkuu ensi kevääseen saakka joka keskiviikko kello 12.15-13.00.

Jumppa on tarkoitettu kaikille ikäihmisille. Lisäksi se sopii hyvin mm. kevyesti liikuntarajoitteisille, pitkäaikaissairaille, työkyvyttömyyseläkkeellä oleville ja työttömille.

Jumpan järjestää kunnan liikuntatoimi ja vetäjänä on kunnan liikunnanohjaaja. Ilmoittautumisia ja tiedusteluja voi tehdä 31.8. saakka Aku Laakoselle, 044 7780015 tai Elisa Kettuselle 044 7780773 taikka 5.9. ensimmäisellä jumppakerralla.

Kokouskutsu

Haluammeko säilyttää kyläyhteisömme elävänä ja toimivana, missä on hyvä olla? Mitä asioita meidän tulee tehdä hyvän asumisen ja viihtyvyyden yllä-pitämiseksi ja parantamiseksi? Suunnitellaan yhdessä, tule mukaan osallistumisesi on tärkeä.

Kutsumme kyliemme vakituiset ja vapaa-ajan asukkaat kyläkokoukseen Niemimäkeen maanantaina 24.9.2012 kello 17.00 suunnittelemaan ja ideoimaan, miten yhdessä parhaiten toimimme ja hoidamme kyliemme ja asukkaiden yhteisiä asioita.

Kyläyhteisössämme on tehty toimintasuunnitelma vuonna 2002. Kymmenen vuoden kuluessa monet asiat ovat muuttuneet, oma kyläkoulumme on lopetettu, useat toiminnat ja palvelut ovat loppuneet tai siirretty muualle.

Nyt tarvitaan päivitys, uusi suunnitelma lähtien tämän päivän tarpeista ja nykyhetken tulevaisuuden näkymistä. Keskitämme asioihin, joita voimme suunnitella ja toteuttaa omatoimisesti itse. Monet asiathan kuuluvat kunnan tai muiden yhteiskunnallisten toimijoiden tehtäviin. Niiden toteuttamiseen ja sisältöön voimme vaikuttaa yleensä vain ehdotuksilla ja kantaa ottamalla.

Nyt pidettävässä kokouksessa keräämme kyliemme tarpeita, ongelmia ja ideoita. Esiin tulleiden asioiden perusteella laaditaan myöhemmin kyläsuunnitelmaehdotus, esimerkiksi kokouksessa valittavan ryhmän toimesta lopullista hyväksymistä varten. Kokouksessa toimii puolueettomana asiantuntijana kyläasiamies Liisa Helanto Päijät-Hämeen kylät ry:stä.

Kyläyhteisömme naiset ja miehet, aikuiset ja lapset, vakituiset ja vapaa-ajan asukkaat sekä yhdistysten ja toimintaryhmien jäsenet. Tervetuloa joukolla tärkeään kokoukseen! Kahvi- ja mehutarjoilu

Kylätoimikunta

Niemimäen juhla- ja mansikkatila

Uusi sukupolvi nyt ohjaksissa

Kolme vuotta valmisteltu sukupolvenvaihdos Niemimäen juhla- ja mansikkatilalla tuli voimaan juhannuksena jälkeen, jolloin tehtiin virallisesti paperit. Ja niin tilalla siirryttiin meille kaikille tuttujen Ailan ja Paavon ajasta heidän poikansa Jukan (38) ja hänen

vaimonsa Reijan (36) aikaan. Lapsiperhe kasvatti samalla Iso-Äiniön asukasluokkaa viidellä. Nuoret omistajat tiedostavat Niemimäen suuren arvon ja ovat ottaneet haasteen reippaasti vastaan.

Reija ja Jukka ovat innolla jatkamassa yritystoimintaa Niemimäessä Ailan ja Paavon jälkeen.

”Näin ensimmäisenä kesänä hyppäsimme suoraan liikkuvaan junaan. Vaikka molemmat olemme olleet täällä kiireisinä aikoina usein auttamassa, on aivan eri asia olla itse vastuussa. Siksi tässä siirtymävaiheessa äidin ja isän apu oli todella tarpeen. Reijan vanhemmat ovat olleet hyvinä taustavoimina. Pitkin kesää, juhlien ja mansikkavaiheen ohessa olemme jatkaneet käytännön asioiden selvittämistä ja järjestelyä, ja nyt tuntuu siltä, että peruskiviöt ovat kunnossa. Annamme suuren arvon äidin ja isän tekemälle valtavalle urakalle juhla- ja mansikkatilan kehittämisessä, ja tunnemme olevamme

etuoikeutettuja saadessamme jatkaa heidän työtään, Jukka sanoo.

Kun Aila ja Paavo perheineen 1990-luvun puolivälissä muuttivat Vääksystä Iso-Äiniölle, Jukka oli jo armeijassa ja jäi sen jälkeen suoraan Lahteen opiskelemaan. Hän valmistui muovialan insinööriksi ja on opiskeluajoista lähtien toiminut PRP-Plastic-nimisen yrityksen tuotanto-päällikkönä. Työhön liittyi aikanaan paljon matkustamista, myös ulkomaille, mutta Reijan tultua kuvaan ja erityisesti Siirin synnyttyä Jukka on jättänyt matkatyöt lähes kokonaan.

”Minulle on sekä taloudellisesti että muutenkin tärkeää säilyttää edelleen työpaikkani, mutta sellaisella sopimuksella, että pystyn myös tekemään työtä täysipainoisesti Niemimäessä. Olenkin erittäin kiitollinen työnantajalleni, joka ymmärsi tilanteemme ja mahdollisti juuri vahvistetulla hyvällä sopimuksella tämän ratkaisun”, Jukka kertoo tyytyväisenä.

Reija on kotoisin Lammilta ja opiskeli Lahdessa koulutuskeskus Fellmanissa ravintolakokiksi. Jo siitä lähtien hän haaveili perustavansa oman pitopalvelun. Kiinnostus asiaan laimeni kuitenkin vuosiksi, kun hän nuorena kolmen tytön kotiäitinä ”huushollasi” keittiössä. Lasten vartuttua hän päätti kokeilla aivan eri aluetta ja päätyi opiskelemaan pintakäsittelyä. Sen jälkeen hän ehti toimia kuusi vuotta rakennusmaalarina.

”Ravintola-alan koulutustaustani ja aiemmat haaveeni tulivat taas ajankohtaiseksi pohtiessamme Jukan kanssa tulevaisuuttamme. Idean sukupolvenvaihdoksesta ja meidän siirtymisestäämme Niemimäkeen heitti Paavo kerran grillin äärellä istuessamme. Hän kysyi, kiinnostaisiko meitä. Olimme Jukan kanssa valmiita ottamaan haasteen vastaan”, Reija kertoo.

”Juhlapuolen hoito Niemimäessä tuntui itsestäni myös omaa pitopalveluyritystä paremmalta ajatukselta, koska juhlapaikka pysyy koko ajan samana, mikä on käytännön järjestelyissä huomattava helpotus. Tiedän kuitenkin hyvin, että Niemimäessä ei pärjätä pelkällä ravintola-alan koulutuksella, vaan juhla- ja mansikkatilalla tarvitaan monipuolista osaamista ja kokemusta.”

”Mansikkatilatoiminnassa, juhla järjestelyissä ja majoitusasioissa minulla on paljon perusasioita opeteltavana, ennen kuin voin ryhtyä toimintaa kehittämään ja omaa kädenjälkeäni näyttämään. Onneksi minulla on kuitenkin lähellä erinomaisena opettajana Aila.”

Myös Jukka painottaa, että vaikka tuntee hyvin talon ja tilan, hän joutuu nyt luonnollisesti paneutumaan asioihin, rakennuksiin, koneisiin ja kaikkeen käytännön pyörittämiseen aivan eri tavalla kuin silloin, kun kävi kiireisinä aikoina auttamassa. On paljon asioita, joissa tarvitaan vielä opastusta ja neuvoja uudessa talossaan eläkepäiviään aloittaneilta vanhemmilta. Niemimäen juhla- ja mansikkatilan hoidossa Reija vastaa juhla- ja majoitustoiminnasta. Jukan

Energinen Siiri-tyttö on mielellään mukana kaikissa hommissa äitinsä ja isänsä kanssa.

vastuulla puolestaan on mansikka- ja viljelytoiminta.

Oikeista ratkaisuista tukeva pohja tilalle ja sen palveluille

”Vanhempani ovat tehneet vuosien varrella oikeita ratkaisuja. Niiden sekä heidän kovan uurastuksensa ansiosta pienestä marjatilasta on vuosien mittaan kehittynyt viiden hehtaarin mansikkatila ja menestyvä juhlapaikka”, Jukka kiittelee.

Tilan kokonaisnäkymät näyttävät hänen mukaansa hyviltä. Vahvuutena on muun muassa se, että juhlapuolelle talosta löytyvät kaikki tarvittavat elementit: iso juhlatila keittiöineen ja ruokapalveluineen, majoitustilat sekä kaunis piha erilaisine mahdollisuuksineen. Perheen asumisessa tilalla on juhlien kannalta hyvää se, että palvelu on joustavaa, koska joku omasta väestä on aina paikan päällä.

Tilan juhlapalvelujen kova kysyntä perustuu ensisijaisesti suusta suuhun – tiedottamiseen: paikalla järjestetyissä juhlissa käyneet tai itse juhlia viettäneet ovat kertoneet kokemuksistaan edelleen sukulaisilleen ja tuttavilleen.

”Emme aio ryhtyä markkinoimaan palvelujamme suurella rahalla, sillä jo nyt on sellainen tilanne, että toukokuusta lähtien jokaisena viikonloppuna on ollut häitä ja syntymäpäiviä. Mansikkasesongin ajaksi heinäkuu rauhoitettiin, mutta elokuusta vuoden loppuun suurin osa viikonlopuista kahta

Jukka tarkastelee rakennuksen viereen istutettuja köynnöksiä, jotka tuottavat jo viinirypäleitä.

lukuun ottamatta ovat varattuja. Myös ensi kesäkuuhun on jo tullut kolme hääjuhlaravausta”, kertovat Reija ja Jukka.

Mansikkatilan tuotto riippuu paljolti säistä, mutta huolimatta tämän kesän koleudesta ja sateista, näyttää heidän mukaansa siltä, että tässäkin onnistuttiin ja päästään plussan puolelle. Niemimäen tilan mansikkapuoli perustuu oman väen osaamisen lisäksi vahvasti virolaiseen poimijaryhmään, joka on saapunut jo 10 vuoden ajan toukokuussa kuin muuttolintuparvi istuttamaan taimia ja heinäkuussa poimimaan satoa. Ryhmän kokeneen ja luotettavan vetäjän avulla homma toimii ja tulosta syntyy. Mansikkaa sekä tilataan etukäteen että ostetaan tilan omasta myymälästä ja Vääksyn torilta. Lisäksi omatoimiset poimijat kansoittavat mansikkapellot vuosi vuodelta ämpäreineen ja nauttivat samalla kauniista maalaismaisemasta.

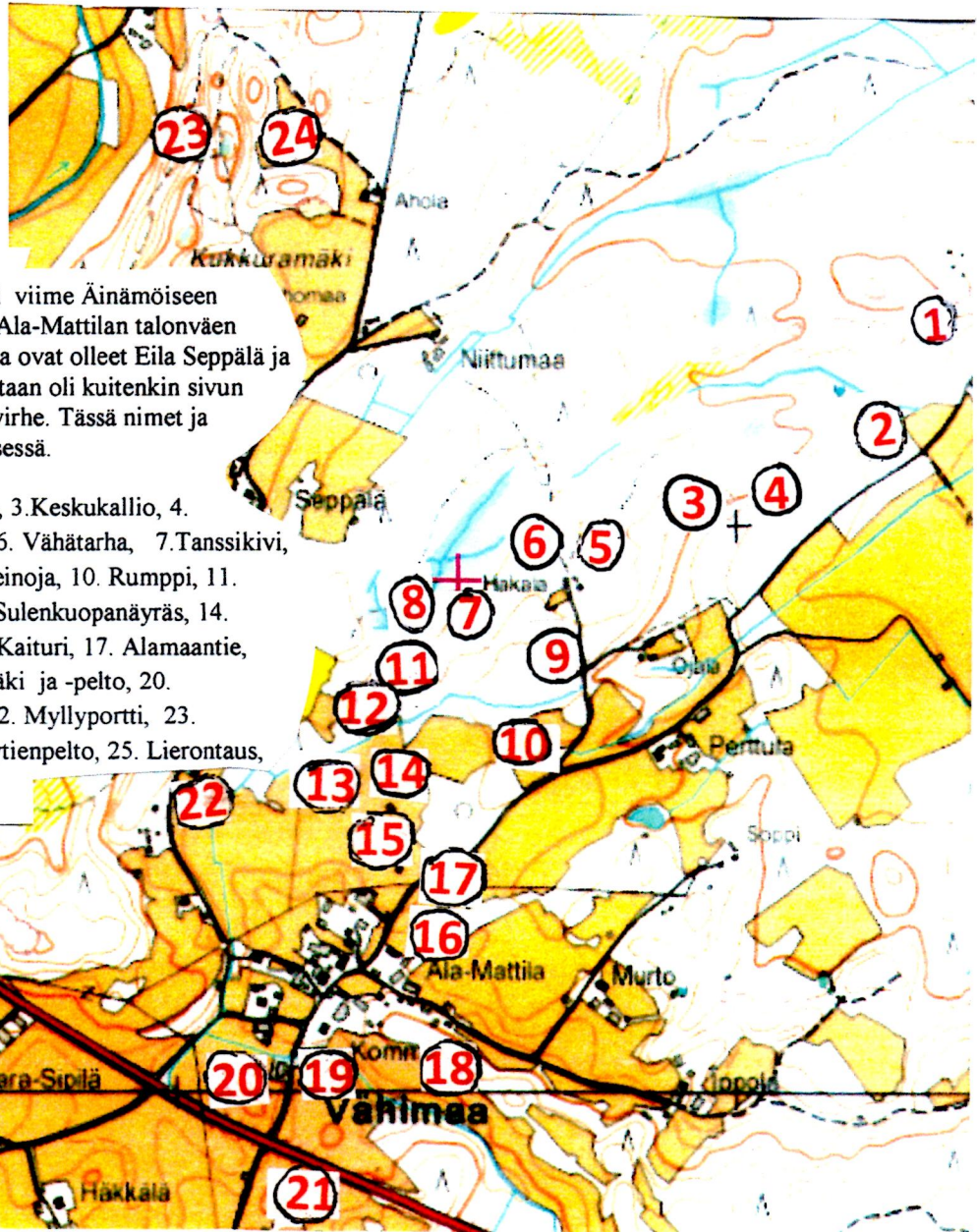
Muutto Lahdesta Iso-Äiniölle oli Reijan ja Jukan perheelle kokonaisuudessaan suuri elämänmuutos, joka koski niin aikuisia kuin lapsiakin. Ajoitus onnistui kuitenkin lasten koulunkin kannalta hyvin, ja kaikki viihtyvät kylässä. Perheen vanhin tytär, Krista, 14, käy Anna Tapion koulua Aitoossa ja asuu pääsääntöisesti isänsä luona,

mutta myi heinäkuussa ahkerasti tilan mansikoita Vääksyn torilla. Saga, 11, ja Iris, 10, aloittivat elokuussa koulun Kurhilaissa, jossa he olivat jo toukokuussa tutustumassa paikkoihin ja luokkatovereihin. Perheen nuorin, viisivuotias energiapakkaus, Siiri, on mukana talon touhuissa, ja ilahduttaa vanhempiansa ohella myös Ailamummmia ja Paavo-pappaa sekä Eino-vaaria ja Martta-mummmia. Seurakunnan päiväkerhoa on jo aiemminkin pidetty Niemimäen tiloissa, mutta nyt Virpi Humpilan vetämä kerho toimii keskiviikkoisin uutena Mansikkakerhona, ja Siirin onneksi paikalla on viisi muuta tyttöä, joten kavereita löytyy.

”Olemme kiitollisia siitä, että meidät on otettu hienosti vastaan kylässä ja Kurhilan koulussa. Arvostamme kaikkea kylätoimintaa ja haluamme omalta osaltamme olla mukana kehittämässä kyläyhteisöä. Jatkamme juhla- ja mansikkatilan perinteitä myös siten, että kyläläiset ovat Niemimäkeen yhtä tervetulleita kuin aikaisemminkin, ei vain ostamaan tuotteitamme tai järjestämään juhlia, vaan muutenkin tutustumaan ja juttelemaan”, toivottelevat Reija ja Jukka, Niemimäen uusi isäntäpari.

Teksti ja kuvat
Leena Etu-Seppälä

Tanssikivi, Linjalähde, Rumppi

Maija-Liisa Seppälä kokosi viime Äinämoiseen Vähimaan paikannimistöä Ala-Mattilan talonväen muistelemana. Muistelijoina ovat olleet Eila Seppälä ja Enni Lippahainen. Nimilistaan oli kuitenkin sivun taittovaiheessa pujahtanut virhe. Tässä nimet ja numerot oikeassa järjestyksessä.

1. Palannekallio, 2. Rainio, 3. Keskukallio, 4. Linjalähde, 5. Ruskeakivi, 6. Vähätarha, 7. Tanssikivi, 8. Linnukarkeinsuo, 9. Soreinoja, 10. Rumppi, 11. Haka, 12. Korskeski, 13. Sulenkuopanäyräs, 14. Kiviinäyräs, 15. Sollo, 16. Kaituri, 17. Alamaantie, 18. Tervapelto, 19. Haaramäki ja -pelto, 20. Pyssymäki, 21. Pajumäki, 22. Myllyportti, 23. Hevonpäänharju, 24. Myllytienpelto, 25. Lierontaus, 26. Lieronsuo.

Iso-Äiniöltä hyvät yhteydet

Iso-Äiniöltä Lahden suuntaan lähtevät bussivuorot:

- n. 02:35 pika Jyväskylä-Helsinki M-S
- 06:30 vakio Padasjoki-Lahti M-P
- 07:15 vakio Padasjoki-Lahti M-P
- n. 08:10 pika Jyväskylä-Helsinki M-S
- 09:05 vakio Padasjoki-Lahti koulup
- 09:40 vakio Padasjoki-Lahti M-P
- n. 09:55 pika Jyväskylä-Helsinki M-S
- 11:40 vakio Padasjoki-Lahti M-L
- n. 11:55 pika Jyväskylä-Helsinki M-S
- n. 13:00 pika Jyväskylä-Helsinki M-S
- 14:00 vakio Padasjoki-Lahti M-L
- n. 14:55 pika Jyväskylä-Helsinki M-S
- 16:15 vakio Padasjoki-Lahti M-P
- 17:35 vakio Padasjoki-Lahti M-P

- n. 17:55 pika Jyväskylä-Helsinki M-S
- n. 20:55 pika Jyväskylä-Helsinki M-S

Iso-Äiniöltä Padasjoen suuntaan lähtevät vuorot

- 00:55 vakio Helsinki-Jyväskylä M-S
- 08:05 vakio Lahti-Padasjoki M-P
- n. 08:15 pika Helsinki-Jyväskylä M-S
- 09:05 vakio Lahti-Padasjoki M-P
- n. 10:15 pika Helsinki-Jyväskylä M-S
- 12:10 vakio Lahti-Padasjoki M-P
- n. 12:45 pika Helsinki-Jyväskylä M-S
- n. 14:15 pika Helsinki-Jyväskylä M-P
- 14:35 vakio Lahti-Padasjoki koulup
- 15:15 vakio Lahti-Padasjoki koulup
- n. 16:15 pika Helsinki-Jyväskylä M-S
- 17:05 vakio Lahti-Padasjoki M-L
- 18:05 vakio Lahti-Padasjoki M-P
- 19:20 vakio Lahti-Padasjoki M-P
- n. 19:25 pika Helsinki-Jyväskylä M-S
- 21:15 pika Helsinki-Jyväskylä M-S

Entisiä kyläläisiä

Aholan Jokesta on tullut porvoolainen

Ei sitä koskaan tiedä, mitä näistä tämän seudun pikkupojista isona tulee. Kiinnostavan tien on kulkenut äinääläisten Kirsti ja Matti Aholan vanhin lapsi, Jouni (Jokke), joka osui 1970-luvulla oikeaan aikaan oikeaan paikkaan.

Puolustusvoimista yllättäen löytyneen työpaikan saamiseen vaikuttivat myös nuoren miehen miellyttävä luonne ja oikea asenne. Pysyväksi asuinpaikaksi tuli lopulta Porvoo.

Nyt Jouni on päälle kuusikymppinen mies, ja kaikki muukin elämässä on Iso-Äiniön ajoista muuttunut. Luonne on kuitenkin entinen, ja asenne vain parantunut. Vaikka omaisia kotikylällä ei enää ole ollut vuosikymmeniin, hän poikkeaa pari kertaa vuodessa ajelemaan kylän raittia ja tapaamaan vanhoja tuttuja.

Aholan viisihenkinen perhe asui keskellä Iso-Äiniön kylää. Kirsti-äiti toimi postinhoitajana 1950- 60-luvuilla, Matti-isä oli puolestaan bussinkuljettajana Putulalla ja ajoi vuosikausia Helsinki-Sysmä -reittiä. Jounin lisäksi perheessä oli kaksi lasta, Maija ja Pekka.

Jouni oli sosiaalinen poika, joka oli kiinnostunut kaikista koneista ja monessa mukana touhuamisesta. Kahdesta vanhasta skootterista hän rakensi esimerkiksi hyvin toimineen kulkupelin naapurin opiskelijoille. Naapuritalossa hän osallistui myös pikkupojasta lähtien usein isänsä tavoin heinätoihin, sai ajaa traktoria ja tutkia erilaisia maalaistalon vempelitä.

Musiikkiharrastus sen sijaan ei tarttunut Jokkeen, vaikka hän muistaa hyvin, kuinka Eemeli-pappa Padasjoen Mainiemessä soitteli kaksirivistä

Jouni Ahola muistaa poiketa pari kertaa vuodessa katsomassa, miten entisessä kotikylässä jaksetaan.

hanuria ja triangelia ja isä trumpettia Padasjoen musiikin ystävien torvisoittokunnassa.

Jouni lähti Äinäältä Hennalaan armeijaan 1971 ja jäi sille tielle. Ollessaan varusmiespalvelussa hän sai komennuksen ensin Kaartin pataljoonaan ja sen jälkeen pääesikuntaan. Kun varusmiespalvelu päättyi, hänelle tarjottiin töitä puolustusvoimista. Jouni piti kaksi viikkoa lomaa ja aloitti sen jälkeen yhteensä 20 vuotta kestäneen pestinsä pääesikunnan vahtimestarina. Tuona aikana hän ehti palvella neljää puolustusvoimien komentajaa, Kaarlo Leinosta, Lauri Sutelaa, Jaakko Valtasta ja Jan Klenbergiä.

Jouni asui perheineen Porvoossa, ja mahdollisuudet työskennellä meriympäristössä alkoivat kiinnostaa.

Orrengrundin pesti työuran kiinnostavin

Vuonna 1991 hän siirtyi pääesikunnasta töihin Orrengrundin 36 hehtaarin saarelle. Siellä hän oli johtokeskusmiehenä ja vuorotteli päällikkötehtävissä. Saarella toimi luotsiasema, merivalvonta-asema ja tutka. Tehtäviä hoidettiin Jounin aikana viiden hengen henkilökunnan, noin 30 varusmiehen ja 10 -15 merivartijan avulla.

”Orrengrundin saari kaikkine toimintoineen ja ihmisineen oli työelämäni paras paikka. Työhöni kuuluivat sekä henkilö- että tavarakuljetukset hydrokopterilla, ammusvarastojen ylläpito, tutkatehtävät, kaikki hankinnat ja asioiden hoito maissa, päivärahojen maksu sekä kaikkea muuta

eteen tulevaa, jota pienessä ryhmässä kukin joutui tarvittaessa tekemään”, Jokke kertoo.

”Hammaslääkäriaseman henkilöstöpäällikkönä toiminut Riitta-vaimoni päätti vaihtaa alaa ja lähteä mukanaan Orrengrundiin. Hän työskenteli siellä tutkamittajana. Työrytmi oli sellainen, että meillä oli viikko töitä vuorokaudet ympäriinsä ja sen jälkeen viikko lomaa. Kun vaimoni oli samassa paikassa töissä, pystyimme järjestämään vuorot niin, että aina toinen meistä oli kotona hoitamassa poikiamme.”

Jouni sai vaimoineen elää saarella 10-vuotisen kappaleen puolustusvoimien historiaa, sillä pari vuotta sitten miehitys saarella lakkautettiin, samoin merivartioasema, joka toimi passintarkastus- ja tullauspisteenä maahan saapuneelle ja maasta lähteneelle huvivieneliikenteelle. Jäljellä on ainoastaan ympäri vuoden toimiva luotsiasema.

Porvoossa pääosan aikuiselämästään asuneelle Jounille meri merkitsee paljon. Porvoon saariston läheisyys, Orrengrundin vuodet ja mökki saaristossa antavat vastetta sille kaipuulle, jota Jouni tunsi, kun lapsena vietti aikaa Päijänteellä pienemmissä puitteissa Tommon rannassa, Aholan ja Etu-Seppälän yhteisellä mökillä. – ”Vesille teki jo silloin mieli. Ostin Honkalan Aimolta veneenkin, mutta kun en moottoria oppinut oikein käyttämään, myin se edelleen Bladin Tarmolle”, Jouni muistelee.

Nykyisin tämä Iso-Äiniön kasvatti on 62-vuotias eläkeläinen, joka ulkonäöltään muistuttaa entistä enemmän isäänsä Mattia. Pojista Pasi on 27-vuotias rakennusinsinööri ja Jukka on 25-vuotias digipainaja. Perheen miehillä on läheiset välit ja yhteisiä bisneksiä. Ensimmäinen lapsenlapsi, Jukan 2-vuotias Jasu-poika on isovanhempien silmäterä.

Teksti ja kuva:
Leena Etu-Seppälä

Leivonnaiset kävivät hyvin kaupaksi.

Kuva: Leena Etu-Seppälä

Markkinoilla tavattiin tuttuja

Äinään seudun omat kylämarkkinat järjestettiin perinteisesti kesäkuun toisena sunnuntaina, 10.6. Seurantalolla. Koleasta säästä huolimatta paikalle kertyi kylän väkeä, kesämökkiläisiä ja ohikulkijoita. Ulkopuolisista myyjistä erityisesti uutena mukana ollut leivontatuotteiden kauppias oli tyytyväinen tuotteittensa menekkiin. Arvat menivät vanhaan tapaan hienosti kaupaksi, samoin kahvit pullineen ja makkarat. Markkinoiden yhteydessä järjestetty tikkakilpailu oli piristävä lisä tapahtumaan.

Kylämarkkinoita tullaan jatkossa uudistamaan reippaasti entistä toimivammaksi kesätapahtumaksi. Tarvitaan hyviä ideoita, ja niitä voi jokainen kyläasukas esittää kylätoimikunnan puheenjohtajalle.

Miehiä kaivataan tansseihin

Viime kesänä ensi kertaa vuosiin aloitetut seurantalonsanssit vedettiin tänä vuonna, 18.7. jo lähes rutiinilla. Aggregaatti takasi näyttämöllä tansseissa parastaan pisteille Hassakoivun pelimanneille soittotilat ja valot, ja samalla innokkaille tanssijoille jäi runsaasti lattiatilaa. Väkeä tansseissa oli noin 60, joista iso osa tuli kylämeidän ulkopuolelta. Tahtia ei haitannut, vaikka miehiä puuttui, tyttöpareilla menttiin niin kuin ennen vanhaan!

Vaikka miehitä olikin pulaa tansseissa, ei se kuitenkaan tahtia haitannut tansseissa.

Kuva: Tuula Aaltonen

Kiitokset jälleen Sokevalle

Sokeva Oy on jälleen kerran kustantanut Äinämöisen monistamisen. Ilman yhtiön tukea lehden ilmestyminen ei olisi tässä muodossa mahdollista.

Toimitus

Yhteystiedot

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

(Äinään seudun kyläyhdistys)

Postiosoite on sama kuin
puheenjohtajan osoite.

Äinään Seutu -nettilehden osoite:
<http://www.phnet.fi/kylat/ainaava-himaa/>

Kylätoimikunnan jäsenet 2011

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
raimo.salmela@elisanet.fi
Puh. 0440 312214

Juha Kamppila,
varapuheenjohtaja
Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö
kamppila.jam@pp.phnet.fi
Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki
sihteeri, rahastonhoitaja
Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö
anne.rantamaki@asikkala.fi
Puh. 040 5324572

Heikki Aaltonen
Tuukkalantie 6,
17450 Iso-Äiniö
Puh. 0400 682629

Tuula Aaltonen
Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna
Härkämäentie 81,
17450 Iso-Äiniö
tuula.aaltonen@immunodiagnosti.fi
Puh. 040 9002953

Olavi Harjula
Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö
olavi.harjula@gmail.com
Puh. 050 5312402

Pirkko Lohtari
Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö
Puh. 040 5735104

Aila Niemimäki
Kukkuramäentie 14,
17450 Iso-Äiniö
niemimaki@luukku.com
Puh. 040 4712235

Markku Riukka
Myllykseläntie 196,
17450 Iso-Äiniö
markku.riukka@phnet.fi
Puh. 0400 897545

Äinämöinen

Äinämöisen toimittajat ja
kotisivujen ylläpitäjät

Leena Etu-Seppälä
leena.etu-seppala@luukku.com
Puh. 044 9675156
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Pentti Etu-Seppälä
pentti.etu-seppala@hotmail.com
Puh. 050 5640077
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Sokeva
vaativaan ammattikäyttöön

Pro

Jälleenmyynti:
K-Rauta
Starkki Oy Ab
Rautanet

Prisma
Agrimarket

www.sokeva.fi